

Opinia

o ustawie o zmianie ustawy o emeryturach i rentach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (druk nr 440)

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa realizuje orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 11 września 2007 r. (sygn. akt P 11/07). Trybunał wydał tzw. wyrok interpretacyjny, dotyczący art. 118 ust. 1a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.), orzekając, że jest on zgodny z Konstytucją RP pod warunkiem, że będzie rozumiany w taki sposób, iż "za dzień wyjaśnienia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji uznaje się dzień wpływu prawomocnego orzeczenia tylko w sytuacji, gdy za nieustalenie tych okoliczności nie ponosi odpowiedzialności organ rentowy". W celu wprowadzenia jednoznaczności i pewności w stanie prawnym, dokonano nowelizacji art. 118 w zakresie ust. 1a. Zmiana ta ma w założeniu wyeliminować wszelkie wątpliwości, od kiedy ubezpieczonemu należą się odsetki z tytułu opóźnienia w ustaleniu lub w wypłacie świadczenia w sprawach, które są rozstrzygane z wykorzystaniem drogi sądowej. Ustawa stanowi wprost, że sąd wydając orzeczenie, jest obowiązany stwierdzić, czy zachodzi odpowiedzialność organu rentowego.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Projekt ustawy został wniesiony przez Senat, który w dniu 26 czerwca 2008 r. podjął uchwałę o wniesieniu do Sejmu projektu inicjatywy ustawodawczej. W trakcie prac legislacyjnych w Sejmie nie wniesiono zmian do przedłożenia senackiego.

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Główny legislator

Bożena Langner